



Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Primvs Siue Vis Et Virtvs Exemplorvm, Hoc est, Solatia Et Docvmenta
- Hæc Moribvs, Illa Temporibvs Nostris Adhibita

Stengel, Georg

Ingolstadii, Anno M.DC.L.

Caput XVIII. Cur etiam Ethnici, aliqu[ue] homines de diebus, annisq[ue]
malorum feracibus fuerint latati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48162](#)

Cap. XVIII. Etiam gentiles ob res aduersas latatos, & quā ob causam? 65
exemplo gentium barbararum, de candidis, sed de nigris calculis
tempora gaudiaque sua computauit.

Hinc non dixit; *Latati sumus pro diebus, quibus nos exaltasti;* III.
annis, quibus vidimus bona; sed, verso stilo, dixit: *Latati sumus, pro*
diebus, quibus nos humiliasti; annis, quibus vidimus mala. Mirabilis
latandi cauſa, & supra omnem consuetudinem humanam! Ac
ne temerē, vel præter morem ei excidisse videatur, sapienter eam re-
petit. De multis locis sufficiat ille, qui profanis Philosophis utiq;
Paradoxus videri posset, Secundū multitudine, ait dolorum meorū *Psal. 93. 19.*
in corde meo, consolationes tuae latificauerunt animam meam. Aſſonat
S. Paulus: *Sicut abundant paſſiones Christi in nobis, ita & per Christum.* *Cor. 2. 5.*
Sum abundant consolatio noſtra. Subſcribit & Iacobus dicens: *Omne gaudium existimare, fratres mei, cum in tentationes varias incederitis.* *Iacob. 1. 2.*
Ergo diem, quem secundū carnem sapientes atro calcuſo infa-
marent, Deum amantes, inter candidos, & latitiā dignos, cen-
ſuerunt. Atque hæc est tertia exemplorum vtilitas, quod nos in
tribulatione solentur; dum ostendunt, sanctos in ea, etiam gau-
dendi cauſas inueniſſe.

CAPUT XVIII.

*Cur etiam Ethnici, alij q̄ homines de diebus, annisq; malorum
feracibus fuerint latati?*

 Vin etiam gentiles subinde de exactis acerbis laboribus
fructum aliquem gaudij retulerunt. Hinc illa Cicero-
nis: *Iucunda laborum, malorumq; præteriorum memoria:* Cic. lib 2. de
Item, *iucundiorēm facit libertatem seruitutis recordatio:* Gaudemus finib. Idem
enim nos esse liberatos, & bona melius afflīmamus, experti mala. Philipp. 3.
Quin & ipsa præſens securitas hinc magis delectat, eodem Tullio
teste, qui ait: *Habet prateriti doloris secura recordatio delectationem.*
Ad stipulatur summo Oratori summus Poëta: *Forsitan & hac olim* Virgil. 4.
meminisse iuuabit; & alter: *Quod fuit durum pati, meminisse dulce* Eneid. Se-
et. Eam ob causam pericula præterita, vel arumnas penitus absolutas nec in Her.
qui euasit, ut referat, recenseatque, gratissimè pronocatur. Et in- furente Act.
prouerbio est: *Iucundi acti labores.* Idcirco gaudent vertice raso 3. Macrob.
garrula securi narrare pericula nanta: Milites autem vulnera enu- lib. 7. c. 2.
merant, prælia jactant.

I

Ipsū

66 Cap. XVIII. Etiam gentiles ob res aduersas letatos, & quā ob causam?

II.

S. Bernard.
serm. 68. in
Cant.

Ipsi Iudæi festum scenopœgiæ octo totis diebus lātissimè agitare solebant, in memoriam peregrinationis, quam sine villa domo, aut certo habitandi loco, per quadraginta annorum spatiæ, continuauerunt. His talibus est lātandi caussa, finis tristandi; & quia, teste S. Bernardo, placet cunctis securitas, sed ei magis, qui timuit; incunda omnibus lex, sed euadenti de potestate tenebrarum incundior; transisse de morte ad vitam, vita gratiam duplicat. Itaque nonnulli ob has caussas dicunt: *Lata sumus pro diebus, quibus nos humiliasti*. Gaudent eam & mala desisse; & bona redisse, quæ comparatione iam facta sunt iucundiora; & se in libertate esse; & denique aliquid à se toleratum esse. Sciunt enim non esse lātandum, nisi cùm beneficeris. Quare sapienter dixit ille: *Gaudebis semper vespere, cùm diem expenderis fructuosè*, Sæpius autem luget noctu, qui nimium lātatus est interdiu. Et Ethnicus fuit, qui dicit, calculi candore illo laudatum diem, originem mali habuisse.

Thom. de
Kemp. lib. 2,
cap. 6.

Quām multos enim accepta afflxere imperia? quām multos bona perdidere, & ultimis mersere supplicijs? Ista nimirum bona, si cui inter illa bora in gaudio fuit. Ita profecto est, aliue de alio judicat dies, & tamen supremus de omnibus; ideoq; nullis credendum est. Quid quòd bona malis paria non sunt, etiam pari numero? nec letitia ullo minimo mærore pensanda. Heu vana, & imprudens diligentia! numerus dirum comparatur, ubi quaritur pondus. Hæc Ethnicus de prospe-ritate..

III.

Baruch. 4. 29.
Tob. 11. 17.
Dan. 4. 34.

Alij vteriū progrediuntur, vt non solū gaudeant, se re-cepisse, quod perdiderunt, sed etiam agnoscant, Deum fuisse, qui induxit mala, & rursum adduxit jucunditatem cum salute. Quam-obrem scientes Deum in omnibus operibus suis laudandum, cñm Tobia dicunt, *Benedico te, Domine Deus Israël, quia tu castigasti me, & tu saluasti me*; & sicut Nabuchodonosor sibiipſi redditus, laudabat, magnificabat, glorificabat regem cæli, quòd gradientes in superbia posset humiliare; ita illi & potentem Dei manum, & virium suarum imbecillitatem agnoscentes, per ignem jam in refrigerium traducti gaudent, & Deo exultant, qui non solū potenter, sed etiam sapienter & clementer deducit ad inferos & reducit ad celos. Sed quia iusti non solū lātantur, postquam tempestas desæuijt, successitque serenitas, & tribulatio versa est in conso-

consolationem; verum etiam latantur pro ipsis diebus, quibus eos
Deus humilauit, omnesque gaudium existimant, cum incident in tribula-
tiones; idcirco operæ pretium est, paulò altius etiam huius rei
causam indagare.

Psal. 89. 19.
Iac. 1. 2.

CAPVT XIX.

Deum omnium malorum pœna esse auctorem.

Mhi quidem rem istam diligenter expendenti, in men-
tem venit, quod Cedrenus refert, de Heraclio Bazacum I.
urbem ingresso; ait enim eum, in palatij ambitu mira-
bilem quamdam Chosrois machinam inuenisse. *Chosrois calum-*
nuncupatur. Finixerat enim Chosroës Rex Persarum machinam,
in qua, imitatione Archimedis, non vitreo quidem, visendo ta-
men spectaculo, ipsissima cœli terræque effigies, & œconomia
proponebatur. Ibi Solis itinera feruentiora; ibi Lunæ augmen-
ta decrementaque; ibi reliquorum errantium siderum varia sta-
tiones, astrorumque omnium ortus atque obitus; & orbium cœ-
lestium conuerstiones vndique emergebant, sceptrigeris circum-
secus Angelis astantibus, cursumque velut mundi totius regenti-
bus. Infra ista imbres fluere, grandines sonare, præmicare ful-
gura, tonitrua mugire, & quidquid denique tempestas est, sauire
videbatur. Interim ipse Chosroës eminens in medio, quasi qui-
dam humanus Deus spectabat hæc omnia ex tuto.

Cedren. ad
amic. Heracl.

Mundi huius ista, & Dei erat effigies, cuius maiestas persæ-
pè in diuinis litteris, cum maiestate Regis Persarum comparatur.
Nimirum solus Deus omnem excedit mutationem, solus est supra
nouitatem; sub illo omnia mouentur. Ceterum superiora mun-
di stellis lucent, & perpetuâ serenitate fundata semper gaudent:
inferiora umbras patiuntur, & tenebras, & noctes, & imbræ, &
interdum etiam nimbis intermixta fulgura, ac terribiliter re-
boantia tonitrua, aliasque haud sanè jucundas vicissitudines. In-
fima denique plena sunt calamitatum. Media loco, media sunt &
ingenio; gaudijs scilicet mixta & perturbatione. In his nos ver-
samur. An verò temerè hæc accidunt? Nequaquam. Sed sunt
vbiisque sceptrigeri Angeli præstò, qui omnia regunt. Neque sanè
sua voluntate, sed supremi, quod eminet, Numinis prouidentiâ,

H.

I 2 arbitrio,